

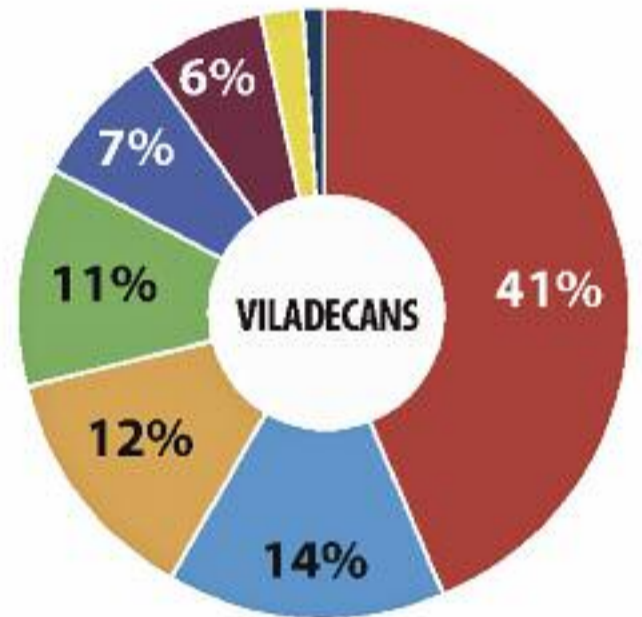
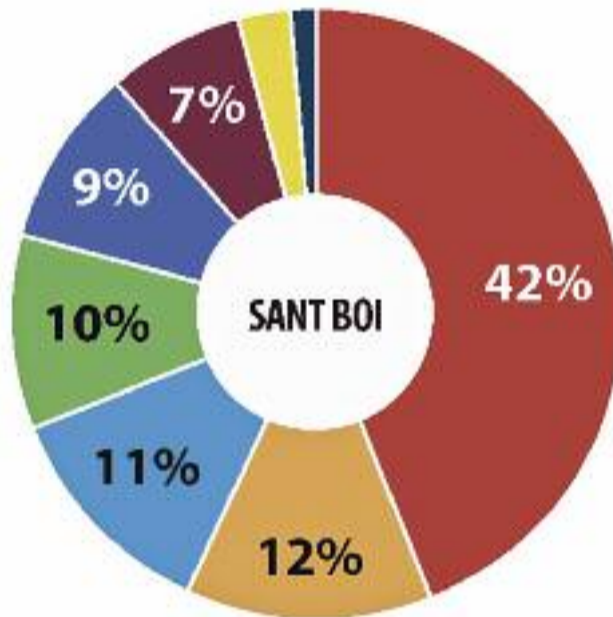
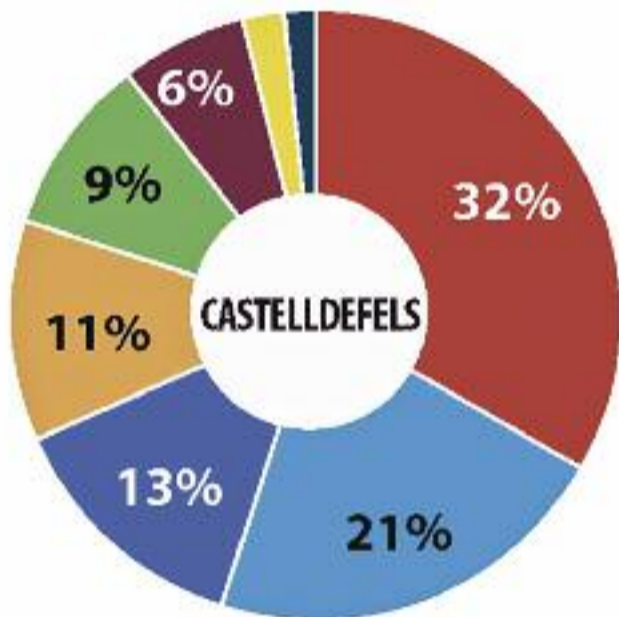
GAVÀ pàg 11
Preocupació per l'enèsim vessament d'aigües residuals al municipi

CASTELLDEFELS pàg 10
Alizzz estrena nou disc, 'Conducción temeraria': "Té una atmosfera fosca"

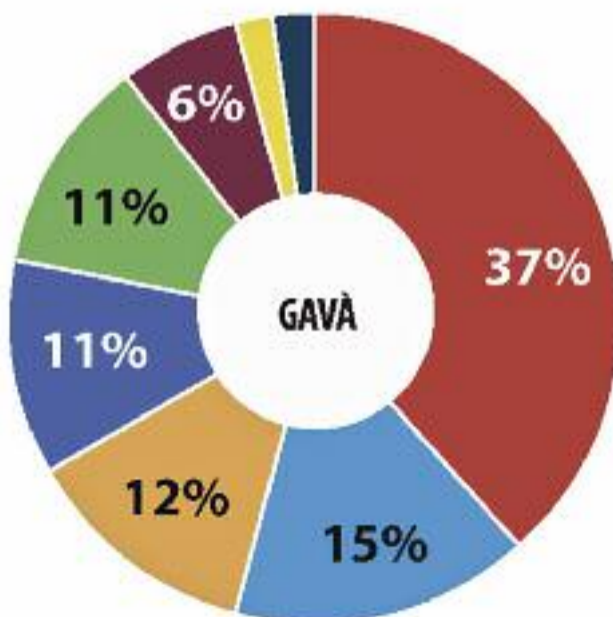
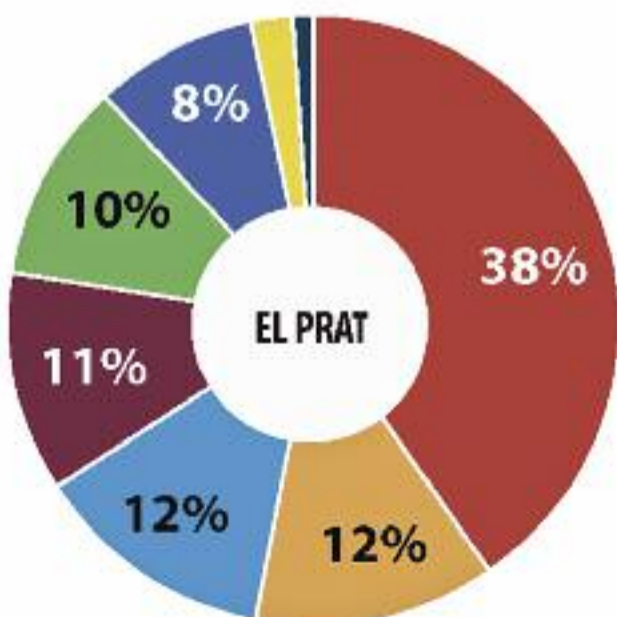
11 anys **liniamar**

castelldefels · gavà · viladecans · el prat · sant boi Núm. 126 · Maig 2024 · liniamar.cat

El Delta es mobilitza i impulsa la victòria del PSC

Els socialistes només cedeixen el primer lloc en un col·legi electoral de la comarca el 12M

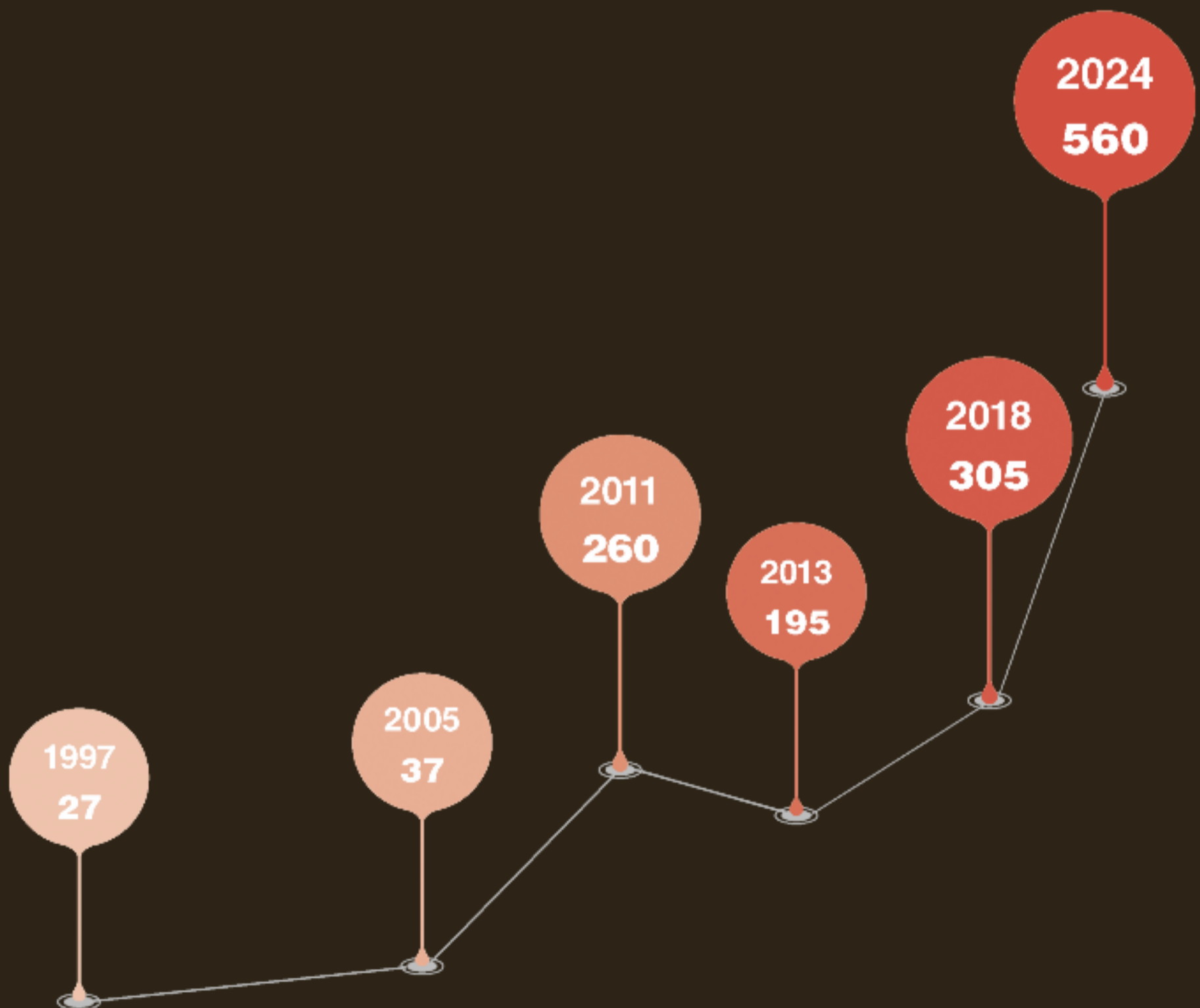
- ▶ El PSC guanya la partida al PP de Reyes a Castelldefels
- ▶ Sant Boi registra un dels millors resultats del PSC al país
- ▶ Els socialistes tenen més vots a Viladecans que PP, ERC i Vox junts
- ▶ Els d'Illa guanyen amb solvència al Prat, feu dels comuns
- ▶ Triomf solvent del PSC a Gavà tot i el bon paper del PP, que creix

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

Al Delta li agrada el vermell

» El PSC només cedeix el primer lloc a un col·legi electoral de la comarca, a Gavà, on guanya el PP
 » Els populars són segons a Castelldefels, Viladecans i Gavà i els comuns només creixen al Prat

F. J. Rodríguez
BAIX LLOBREGAT

La zona del delta del Llobregat es va tornar a tenyir de vermell, un cop més, en unes eleccions al Parlament. En concret, de vermell PSC, que va guanyar amb molta solvència a les cinc ciutats del sud de la comarca pel 12M. Amb percentatges de vot que van del 31 al 42%, el Delta va donar una forta empenta als socialistes de Salvador Illa, que es van acabar imposant arreu del país gràcies als vots metropolitans com aquests del sud del Baix Llobregat.

No va ser cap sorpresa, atès que històricament aquesta zona ha estat governada per ajuntaments socialistes i ha estat un feu del PSC, a qui -gairebé- sempre ha atorgat uns resultats extraordinaris. No és estrany que Illa i Pedro Sánchez passessin per Sant Boi durant la campanya per celebrar-hi un míting. Finalment, el 12M va donar una victòria clara del PSC a 89 dels 90 col·legis -va perdre només a l'Institut Gavà Mar, on va triomfar el PP- que es van obrir a Castelldefels, Gavà, Viladecans, el Prat i Sant Boi.

L'EFECTE REYES

A Castelldefels, per exemple, el suport al PSC va ser de prop del 32%, amb 7.813 vots, 2.700 més que el PP, que va finalitzar en segona posició amb el 21% dels sufragis. Aquí els populars van aconseguir augmentar en 13 punts els seus suports en comparació amb el febrer del 2021, a les anteriors eleccions al Parlament, fet que s'explica, per una banda, per l'augment generalitzat que la formació conservadora va experimentar arreu del país per la desfeta de Ciutadans, i també per l'efecte Manuel Reyes, el po-

A l'esquerra, Moret celebra els resultats del PSC la nit electoral: A la dreta, Reyes (a dalt) i Mijoler (a sota), votant el 12M. Fotos: Jordi Borràs/ACN i X

pular alcalde de la ciutat que gaudeix d'una àmplia majoria -que no absoluta- al consistori, apuntalada amb el suport del partit municipalista SOM. Així i tot, el PP no va aconseguir la vic-

ERC manté la segona posició només al Prat i a Sant Boi i perd pistonada al Delta

tòria a cap col·legi electoral castelldefelenc, tot i que sí que va empatar a 172 vots amb el PSC al Club Nàutic.

Aquest és un cas similar al dels comuns al Prat, on governen de la mà de Lluís Mijoler, també número 2 de la llista per Barcelona encapçalada per Jéssica Albiach, i que el 12M van créixer

mig punt, tot i que van finalitzar com a quarta força, per darrere del PSC, ERC i el PP.

Qui sí que va saber traslladar els resultats de les municipals a les catalanes va ser Sant Boi, on el PSC va assolir l'obscena xifra del 42% dels vots, gairebé quadruplicant els suports d'ERC, que hi va quedar segona. El pes de l'alcalde i número 2 del PSC, Lluïsa Moret, es va fer palès en la ciutat del Delta que més suport està donant als socialistes els últims anys.

GRAN VICTÒRIA A SANT BOI

En la ciutat de Moret el PP va finalitzar en tercera posició amb l'11% dels vots, el pitjor resultat que va obtenir a la comarca, tot i l'augment de set punts que hi va aconseguir. Tanmateix, els populars van ser segona força a tres municipis de la zona: a Castell-

defels, com hem dit, però també a Gavà i a Viladecans. En aquesta última van arribar al 14% dels vots, per davant d'ERC, mentre que a Gavà els populars van endur-se el 15% de les paperetes, també per davant dels republicans, que en els dos municipis cedeixen la segona plaça i cauen a la tercera.

L'INDEPENDENTISME, DESINFLAT

Al Delta, així com a molts altres territoris de la metròpoli i del país, l'independentisme va perdre pistonada el 12M. A la comarca els republicans van ser segona força només al Prat i a Sant Boi. D'aquesta manera, ERC frena el seu ascens en un territori on, en els últims anys, s'havia consolidat com a alternativa als socialistes. On més cauen, malgrat que mantenen el segon lloc, és a Sant Boi

-6,6 punts menys que el 2021-, i a localitats com a Castelldefels Junts+ protagonitza el *sorpasso* i es consolida com a tercera força, per darrere del PSC i el PP, i per davant d'ERC. A Castelldefels és on els de Puigdemont van créixer més, 2,4 punts crecament, mentre que a la resta del Delta van obtenir petites passes inferiors a un punt, que no serveixen per maquillar les baixades d'ERC i la CUP, que es deixen suports pel camí.

VOX I ELS BARRIS VULNERABLES

Per altra banda, destaca el paper de Vox. Si bé el seu màxim percentatge aquest 12M el va assolir a Viladecans -amb l'11,5% de vots- a col·legis de barris vulnerables com Camps Blancs, a Sant Boi; al Poblat Roca, a Viladecans, o a Sant Cosme, el Prat, la ultradreta va ser segona força.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniamar**
 Baix Llobregat

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres

Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el bernat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!".

Aquí es piula

Tuits en paper

@KRLS

Hi ha opcions d'anar a la investidura amb una majoria més coherent i àmplia que cap altra i, per tant, anuncio la meua intenció de presentar la meua candidatura. És el moment de retornar a la conversa dins l'independentisme, agrupar aquesta majoria i esforçar-nos per evitar una repetició electoral.

@Miquel_R

Pensar que l'extrema dreta només venia d'Espanya ha estat un discurs habitual d'una part de l'independentisme per no reconèixer els propis monstres, menystenir-los i fins i tot absoldre'ls. Ara hi ha dues extremes dretes a les institucions i una majoria de dretes al Parlament.

@SoniaAndolz

Fa dies que hi penso... La societat està tan crispada, frustrada i angixada que algunes narratives són premiades només per dir el que es vol sentir. Les societats són complexes, les solucions fàcils i ràpides no existeixen i governar és complex i no pot fer-se amb mirada curta.

@MarotoReyes

És molt greu: segons hem conegut, l'Ajuntament de Madrid podria haver permès irregularitats a l'expedient de les obres il·legals escomeses al pis on viu Ayuso. Almeida ha de donar explicacions de per què la llei no s'aplica per igual a tots/es els/les madrilenys/es.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Safata d'entrada

Salut

El departament de Salut de la Generalitat anuncia que les obres del tercer CAP de Castelldefels arrencaran aquest estiu. El nou centre mèdic té la voluntat de donar resposta al creixement de la població i millorar l'atenció al veïnat.

pàgina 10

Renfe

El Govern ha imposat una sanció de 900.000 euros a Renfe per vulnerar els drets dels consumidors durant la gran avaria a la línia R2 Sud del maig de l'any passat, que va afectar el servei de trens de la metròpoli gairebé un mes sencer.

pàgina 11

Aj. de Sant Boi

L'Ajuntament de Sant Boi, conjuntament amb l'entitat Cultura F, impulsa un projecte social de tallers musicals al barri de Camps Blancs, amb la voluntat de fomentar la vida comunitària i la relació entre el veïnat.

pàgina 18

El + llegit

líniamar.cat

- 1 Quatre cremats en la cuina d'un restaurant de Viladecans
- 2 15 anys d'espera: ja hi ha data d'estrena del nou edifici de l'Hospital de Viladecans
- 3 La sequera dona una treva al Baix Llobregat: el dia més plujós a Viladecans en vint anys
- 4 Nou vessament d'aigües fecals a Gavà i Castelldefels
- 5 **VÍDEO** | Mijoler planta cara a integrants de Vox que intentaven rebentar un debat

Treballar menys per treballar tothom

per Pedro Jesús Fernández

La reducció de la jornada laboral i la distribució equitativa del treball són conceptes que han estat debatuts durant molts anys. Aquesta idea es basa en el principi que, amb els avenços tecnològics i l'augment de la productivitat, les empreses podrien operar eficientment amb jornades més curtes sense afectar els salaris. Això podria esdevenir una millora de la qualitat de vida i permetria a les persones treballadores tenir més temps per al desenvolupament personal. A més, podria ajudar a reduir l'atur, ja que la feina es repartiria entre més persones, especialment en el cas de les dones i els joves, que sovint pateixen taxes més altes d'atur i precarietat laboral. Aquest canvi també podria representar una oportunitat significativa per a la igualtat en el lloc de treball.

No obstant això, no podem ignorar que la implementació d'aquesta proposta presenta desafiaments, com ara l'acceptació per part dels empresaris, sempre reticents a una millor redistribució de la riquesa, i la necessitat d'ajustar les expectatives de producció i rendiment. També cal considerar l'impacte en els sectors on la presència física és essencial.

Hem de tenir present que la lluita per una jornada laboral de vuit hores va ser un moment clau en la història dels drets laborals, marcant un abans i un després en la relació entre treballadors i empresaris. Aquesta conquesta va ser el resultat d'una llarga sèrie de reivindicacions i conflictes que, malauradament, van costar vides humanes. No obstant això, va esta-

blir un precedent important per a les futures generacions en la lluita per condicions laborals més justes i humanes. Avui dia, la majoria social i econòmica considera raonable revisar aquesta jornada laboral per aconseguir un millor equilibri entre la vida laboral i personal.

No obstant aquests avenços, hem de reconèixer que encara hi ha desafiaments com les desigualtats econòmiques, l'atur i els salaris insuficients, que continuen sent temes centrals en el debat social i econòmic. Per això, la defensa de les desigualtats i la manca de solucions efectives per l'atur o per a la millora dels salaris, és insostenible com també ho és que hi hagi treballadors que amb el sou que cobren no arribin a final de mes. Aquestes són postures generalment associades amb sectors reaccionaris que es beneficien de l'*statu quo* o que no veuen la necessitat d'un canvi social.

Aquesta resistència al canvi pot ser vista com un obstacle per a aquells qui busquen una societat més equitativa, on les condicions de vida de tots els sectors siguin millorades. Tanmateix, la història ens ha mostrat que els canvis significatius requereixen no només temps i constància, sinó també un compromís col·lectiu per part de tots els sectors de la societat.

A través de la solidaritat, l'educació i la participació activa en els processos democràtics es poden aconseguir millores substancials en les condicions de vida. Així, mentre celebrem els èxits del passat, com la jornada laboral de vuit hores, també hem de reconèixer que la lluita per la justícia social i econòmica és una tasca contínua que requereix l'esforç constant de tots. La societat avança quan treballa unida per aconseguir un futur millor per a tothom, sense deixar ningú enrere. La història del moviment obrer ens serveix per recordar que, malgrat els obstacles, el progrés és possible quan ens unim. Per tant, cal continuar defensant el dret a viure amb dignitat i assegurar que els beneficis es distribueixin de manera més justa i equitativa.

En el context del segle XXI, l'increment dels beneficis empresarials, especialment escandalosos en el sector financer, és una qüestió considerada urgent. La proposta de reduir la jornada laboral, augmentar els salaris i erradicar l'atur i la precarietat laboral són mesures que s'han d'aplicar com a possibles solucions per aconseguir una societat més justa i equitativa. En definitiva, la idea és que, amb millors condicions laborals, les persones podrien gaudir d'una millor qualitat de vida.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Illa

@ColoComunicador: Salvador Illa guanya les eleccions amb 42 diputats, primera vegada que el PSC guanya en vots i escons, però a 26 diputats de la majoria.

#Aragonès

@perearagones: Per responsabilitat amb el país i amb Esquerra Republicana, he comunicat a ERC que no prendré l'acta de diputat i que abandonaré la primera línia política.

#Rodalies

@eduardcabus: El robatori de coure a Montcada provoca quatre incendis en els túnels de Barcelona i col·lapsa Rodalies i Mitjana Distància durant dies. Ens prenen el pèl.

Les estacions d'AVE enmig del no res

per Max Zañartu

La crisi del 2008 va deixar una forta empremta a Catalunya i a l'Estat. D'un any per l'altre, centenars de milers de treballadors van acabar al carrer per culpa d'un còctel altament explosiu: la barreja de la crisi financera amb l'explosió de la bombolla immobiliària. Per al record, diverses proclames que tenien com a objectiu explicar com havíem arribat a aquella situació: si s'havia estirat més el braç que la màniga, si s'havia viscut per sobre de les nostres possibilitats, si calia ajustar-se el cinturó, si la crisi l'havien de pagar uns o altres...

Un dels blancs més freqüents del cabreig van ser les anomenades "infraestructures faraòniques", grans inversions que a ulls del públic obeïen més a criteris polítics que econòmics: autovies radials gratuïtes, línies de metro automàtiques amb giragonses inexplicables, aeroports sense passatgers... Tanmateix, dins de la categoria d'infraestructures faraòniques va fer especial fortuna una subcategoria en concret: les estacions de l'AVE "al-mig-del-no-res".

Molts van considerar insultant que, mentre es retallava en serveis bàsics, la xarxa d'Alta Velocitat Espanyola continués estenent els seus tentacles de manera imparable des de Madrid. De fet, aquest discurs va trobar a Catalunya un bon caldo de cultiu: l'inici de la crisi de Rodalies, provocada per una forta desinversió (que aleshores començava a ser crònica) i una prioritització total per l'alta velocitat als accessos de Barcelona que escanyava el ferrocarril convencional. En resum, de la nit al dia es va fer una estesa de desenes de milers de quilòmetres de vies d'alta velocitat. Com que l'alta velocitat i les giragonses no són bons amics, es van evitar certs traçats per nuclis urbans, tot construint estacions completament excèntriques i, conseqüentment, absolutament infrautilitzades.

L'alta velocitat ha de complir dos requisits perquè l'adjectiu "alta" no sigui un simple eufemisme: traçats rectes i poques parades. Accelerar i frenar un tren a 300 km/h no es fa en pocs metres i, per tant, per treure profit a una velocitat punta elevada cal parar el mínim possible. És per això que l'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua i, per tant, no són pocs els pobles i les ciutats que veuen passar trens d'alta velocitat pel seu municipi sense aturar-se o que, si els veuen parar, ho fan a desenes de quilòmetres del nucli urbà.

Val a dir que, a la lliga d'estacions d'AVE "al-mig-

del-no-res", Catalunya no es va quedar enrere: les estacions del Camp de Tarragona i Figueres-Vilafant han competit a primera divisió amb altres com Cuenca, Guadalajara, Requena-Utiel, Villena, Antequera-Santa Ana o Segovia. Sobre la idoneïtat d'aquestes estacions ja s'ha escrit riu de tinta i, per tant, no és l'objectiu de l'article. El principal propòsit d'aquestes línies és mostrar que en una cosa els espanyols són extremadament bons: copiar els francesos.

Si bé França va ser pionera en el desenvolupament de l'alta velocitat a Europa, Espanya no es va voler quedar enrere. Tot i el handicap que representava tenir una xarxa amb un ample de via diferent del de tota Europa, Espanya va crear des de zero una xarxa d'alta velocitat més extensa, més radial, amb més estacions "al-mig-del-no-res" i, en definitiva, més grandiosa que la de França. I ho va aconseguir. No en va, avui dia l'estat espanyol és dels països que construeix quilòmetres d'alta velocitat de manera més barata.

L'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua

I no és que França no tingui estacions d'AVE envoltades de camps o d'aparcaments de cotxes. De fet, l'estat veí té moltes estacions d'alta velocitat a desenes de quilòmetres dels seus nuclis urbans: Aix-en-Provence TGV, Avignon TGV, Belfort-Montbéliard TGV, Besançon Franche-Comté TGV, Champagne-Ardenne TGV, Lorraine TGV, Gare de Mâcon-Loché-TGV, Meuse TGV, TGV Haute-Picardie, Valence TGV, Montpellier-Sud-de-France, Nîmes-Pont-du-Gard... Disputant-se amb Espanya aquesta espècie de Champions League d'estacions "al-mig-del-no-res".

La diferència entre França i el seu alumne avançat, Espanya, és que els francesos han connectat amb més o menys èxit aquestes estacions excèntriques a la xarxa de trens regionals, intentant evitar que la seva xarxa d'alta velocitat sigui una xarxa totalment paral·lela a la xarxa convencional, millorant la capil·laritat del servei de TGV. A Espanya, en canvi, les poques ganes i el doble ample de via (estàndard per a l'alta velocitat i ibèric per a la xarxa convencional) sí que han consolidat dues xarxes total-

ment paral·leles. Només als llocs on s'han instal·lat intercanviadors d'ample i es disposa de trens que poden canviar l'ample hi ha una certa compatibilitat entre les dues xarxes.

Per altra banda, cal destacar que, si bé França ha construït moltes estacions d'alta velocitat *ex novo*, mai ha deixat de servir les estacions centrals d'aquestes mateixes ciutats amb els seus TGV. Per Nîmes, Montpellier i moltes altres ciutats tant hi passen TGV per la seva estació històrica com per la nova (fet que, certament, de vegades genera confusió). A Espanya, aquesta solució ha estat inaudita fins avui dia pel mencionat problema del doble ample de via, si bé la implantació de l'ample estàndard al corredor mediterrani pot fer que això comenci a canviar.

Tema a part és la urbanització dels entorns d'aquestes estacions. Si bé a Espanya destaca la boja història sobre la urbanització fantasma de Valdeluz a Guadalajara, els francesos (com sempre) han tirat de pressupost i d'eufemismes per construir *Poles d'Exchange*, *Poles de Développement* (o com diríem els mortals, oficines i centres comercials amb moltes rotondes). N'és un cas paradigmàtic la ZAC *Cambacérés* a l'estació Montpellier-Sud-de-France.

En definitiva, Espanya i França han construït en relativament poc temps una xarxa d'alta velocitat destinada a relligar tots els centres polítics i econòmics a les seves respectives capitals. Aquestes xarxes s'han erigit deixant de banda molts pobles i ciutats, i fins i tot han servit d'excusa per empijorrar serveis de tren ja existents a la xarxa convencional. En algunes capitals de província (de departament, a França) s'ha propiciat la construcció de noves estacions a quilòmetres dels nuclis urbans, retallant serveis a les estacions històriques d'aquests nuclis (especialment a Espanya). Finalment, i per variar, en aquelles ciutats on l'alta velocitat s'ha fet arribar al centre del nucli urbà, aquesta ha comportat, massa vegades, un procés de gentrificació que no ha passat desapercebut.

Com hem vist en el cas de les estacions "al-mig-del-no-res", Espanya no és un cas aïllat, sinó que reproduceix un model del nostre entorn més proper. Per a bé o per a mal, moltes coses que s'han pensat, s'han fet o s'han dit ja s'han pensat, fet o dit en contextos no gaire llunyans. El que marca la diferència és saber aprendre dels errors, i en aquest cas l'únic que s'ha fet és aprofundir en aquest de particular.

Les millors perles

La moda sempre porta tendències sorprenents, com la que darrerament s'ha vist a la setmana de la moda de Milà, on la firma Jordanluca presentava els seus "texans pixats", que costen 758 euros. El més curiós és que s'han esgotat a internet.

Una jove italiana s'ha fet popular a les xarxes socials per tenir tres ulls. En concret, en un ull té dues pupil·les i en l'altre, una, fruit d'una anomalia genètica. L'anatomia, de vegades, pot ser fascinant.

La platja de Calafell ha estat l'escenari d'un esdeveniment insòlit. Molt poques vegades, per no dir gairebé mai, es poden veure peixos manta a la platja, ja que viuen mar endins. I encara menys veure com pareix, tal com ha passat.

Anar a Ikea, per a molts, és tot un malson, en sentir que el recorregut pels milers d'expositors mai s'acaba. Un client, desesperat per marxar i no arribar a la sortida, va buscar una porta d'emergència i va fer saltar les alarmes.

Eurovision

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistent, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'*escoltar* la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tració que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconsegueix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

”

Flaixos

@indicatiu: És el 2036. El teu fill de dos anys se'n va d'excursió al Hard Rock per l'assignatura d'hostaleria i turisme, obligatòria a tots els parvularis.

@enriccalpena: A la parada del Liceu, he demanat a tres turistes que recollissin els papers que llençaven. No m'han pegat perquè la gent els ha mirat de manera tèrbola.

@joeldiazbrah: No respondre enquestes i no participar en sondejos polítics podria ser una manera molt efectiva d'obligar la gent que pensa dels partits a pensar millor.

Orgull

la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Les platges del Baixador i de Lluminetes han revalidat la Bandera Blava que distingeix la qualitat de la seva sorra i les aigües. Davant els recents abocaments d'aigües residuals, la de la Pineda no ha estat presentada.

Les obres del tercer ambulatori arrencaran aquest estiu

- » El centre mèdic vol donar resposta al creixement de la població
- » Amb el nou CAP es pretén millorar l'atenció sanitària del veïnat

SALUT ▶ La Generalitat de Catalunya ha adjudicat les obres de construcció del nou Centre d'Atenció Primària (CAP) de Castelldefels, segons informa el departament de Salut, que preveu que aquest estiu comencin les obres i tinguin una durada aproximada de divuit mesos.

L'edifici, que s'ubicarà en un solar cedit per l'Ajuntament de Castelldefels, tindrà una superfície de 3.800 metres quadrats i acollirà serveis d'atenció primària i també de rehabilitació i de salut mental.

Imatge del CAP El Castell, un dels dos centres en actiu. Foto: Ajuntament

TERCER CAP DE LA POBLACIÓ

Aquest CAP es convertirà en el tercer centre d'atenció primària de Castelldefels i donarà resposta al creixement demogràfic del municipi, alhora que "permetrà alliberar espai als dos centres actuals -El Castell i Can Bou-, tot millorant l'atenció i l'accessibilitat de la ciutadania als

serveis sanitaris", segons fonts de la conselleria de Salut.

Per la seva banda, el director gerent del Consorci Castelldefels Agents de Salut (CASAP), Antoni Peris, ho valora positivament i assegura que la població "requereix nous espais d'atenció de salut per a la ciutadania, tant

pel que fa als equips d'atenció primària com pels serveis de salut mental i rehabilitació".

Tanmateix, la usuària del CAP de Can Bou Esther Tinoko opina que, "tot i la saturació del servei de rehabilitació, no cal un tercer centre sinó més atenció als actuals".

Alizzz als Gaudí. Foto: Jordi Borràs

Alizzz torna a la carretera amb el seu segon àlbum

MÚSICA ▶ El compositor i productor musical de Castelldefels Cristian Quirante, més conegut com a Alizzz, ha publicat el segon àlbum de la seva carrera, que porta com a títol *Conducció temeraria*.

Segons el mateix autor, l'àlbum, "cru amb lletres retorçades i una atmosfera obscura", és un reflex del moment "una mica fosc i confús" en què va escriure les lletres de les cançons,

quan vivia a "molta velocitat i tot anava molt de pressa".

Entre els temes del nou disc, que serà presentat el 25 de maig a Madrid i, el mes de juliol, al Vida Festival, destaca la cançó 'Despertar', composta conjuntament amb Maria Arnal. Un altre tema rellevant és 'Carretera perduda', amb el que Alizzz vol retre homenatge a l'obra del director de cinema nord-americà David Lynch.

Manca de recursos policials a la platja el pròxim estiu

SEGURETAT ▶ El sindicat dels Mossos d'Esquadra Uspac ha denunciat que el departament d'Interior del Govern no ha previst cap reforç de personal per a l'estiu en diverses comissaries de zones turístiques de la costa catalana, com a les platges dels municipis de Castelldefels o Gavà, quan habitualment el pla d'estiu reforça totes les comissaries del litoral entre els mesos de juny i setembre.

Malgrat l'ordenança municipal local reguladora del soroll, aprovada després d'una

sentència judicial que obliga a aplicar un màxim d'emissió de 60 decibels a les guinguetes, les molèsties ocasionades per aquest motiu són objecte de denúncia freqüent a la platja de Castelldefels per part de diverses associacions de veïns, especialment als mesos d'estiu.

D'altra banda, l'alcalde Manuel Reyes ha demanat més recursos policials per "posar fi" al fenomen del top manta, "una activitat il·legal que, a més, afecta de forma directa a les vendes del comerç urbà".

Reclamen renovar el col·lector per evitar abocaments a l'Olla

Abocament a la corredora, que connecta amb el mar. Foto: Salvem l'Olla

MEDI AMBIENT ▶ Una nova avaria al tram d'impulsió del col·lector interceptor d'aigües residuals, a Gavà, va provocar el 7 i el 8 de maig abocaments d'aigües fecals a la platja de Castelldefels.

Per tal de tractar d'evitar un vessament cap a l'estany de l'Olla del Rei, l'Ajuntament va implementar una barrera preventiva de contenció, consistent en un muret d'uns 40 cm per impedir que les aigües arribessin a l'estany de l'Olla del Rei.

Per la seva banda, la plataforma ciutadana Salvem l'Olla

del Rei mostrava la seva preocupació pel nou abocament: "L'avaría que es va produir al col·lector no ha estat reparada i es continua abocant aigües residuals a la corredora", van denunciar. Al respecte, l'alcalde de Castelldefels, Manuel Reyes, demanava "una solució definitiva i immediata" al problema dels abocaments d'aigües residuals a la platja, mentre que des de Salvem l'Olla del Rei exigien a l'AMB i l'ACA "la renovació integral del col·lector pendent d'executar-se des de fa quatre anys".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

En aquesta nova fase local del programa de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), les picaportes visitaran prop de 900 habitatges del barri de Can Tintorer per informar dels serveis municipals, així com detectar les necessitats del veïnat.

Preocupació per l'enèsim vessament d'aigües fecals

» Ecologistes en Acció exigeix fer una xarxa separativa d'aigües
» L'Ajuntament demana a l'ACA ampliar la depuradora de la Murtra

MEDI AMBIENT ▶ “Un important riu d'aigües negres i pestilents”. D'aquesta manera tan visual i olfactiva l'organització Ecologistes en Acció (EeA) denunciava, el passat 30 d'abril, un nou vessament d'aigües fecals a la riera dels Canyars, entre Gavà i Castelfelers.

“Les aigües fecals barrejades amb les pluvials han baixat per la riera de les Parets, totalment canalitzada al nucli urbà de Gavà, fins a la riera dels Canyars, que desemboca al mar”, especificaven els ecologistes en un comunicat, el mateix dia.

FENOMEN RECURRENT

Es tracta d'un fenomen recurrent a causa del sistema de col·lectors, “perquè no hi ha separació de pluvials i fecals”, explica Jaume Grau, portaveu de Les Agulles-Ecologistes en Acció, nucli comarcal de la federació ecologista, que reclama un pla d'inver-

Tram de la riera dels Canyars, el 30 d'abril. Foto: Ecologistes en Acció

sions per instal·lar una xarxa separativa d'aigües pluvials de les fecals, “que han d'anar a la depuradora”. Malgrat que Grau afirma que la competència del sanejament d'aigües és de l'Ajuntament i de l'AMB, fonts municipals asseguren que fa anys que reclamen a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) una ampliació de la capacitat de l'esta-

ció depuradora de la Murtra. En qualsevol cas, EeA ja ha denunciat el cas a la fiscalia. Al seu torn, l'alcaldesa, Gemma Badia, remarca que el consistori ha denunciat “reiteradament” que quan plou es barregen les aigües de pluja amb les fecals i que és l'ACA, que depèn de la Generalitat, qui en té la responsabilitat.

Multa a Renfe per l'avaria a Rodalies de l'any passat

TRANSPORT ▶ El Govern ha imposat una sanció de 900.000 euros a Renfe per vulnerar els drets dels consumidors durant la gran avaria de la línia R2 Sud a Gavà, el maig de l'any passat, la qual va generar un nou caos.

Segons l'expedient que s'ha fet públic, Renfe va fer “pràctiques comercials deslleials, per acció o per omisió”, perquè va informar malament els consumidors a l'hora de decidir si compraven bitllets per aquella línia, una infracció que es considera “molt greu” tenint en

compte la “desconfiança” que es genera i el predomini de Renfe al mercat.

NOVA SANCIO

Prèviament, el passat mes de novembre, l'Agència Catalana de Consum havia proposat una sanció de 700.000 euros en relació amb l'àmbit d'atenció i informació als consumidors.

El trencament d'un fil de la catenària va afectar el servei de Rodalies en direcció sud, que durant tres setmanes va funcionar amb quatre trens per hora.

Èxit popular de la nova edició de la Fira d'Espàrrecs

Una de les paneres exposades a la Mostra Agrícola. Foto: Ajuntament

FIRES ▶ L'edició d'enguany de la Fira d'Espàrrecs de Gavà, que feia la número 69, va tancar el 5 de maig amb un gran èxit de participació, segons l'organització, amb 37.000 persones només a la Mostra Agrícola.

En l'acte de cloenda, l'alcaldesa de Gavà, Gemma Badia va traslladar el seu agraïment “a totes les persones que han treballat i s'han implicat per fer possible aquest esdeveniment d'èxit, especialment a pagesos, restauradors, comerciants, agents de la Policia Municipal, entitats, es-

coles i famílies participants en la Mostra Agrícola de la Fira”.

Per la seva banda, el vicepresident de la Cooperativa Agropecuària de Gavà, Salvador Barri, feia una valoració positiva per la bona resposta de les famílies pageses. “Tot i que el camp té el problema del relleu generacional, s'ha d'agrair que a la Fira sí que hi ha aquest relleu”, va declarar Barri.

En aquesta edició, la Mostra Agrícola va tornar a ser la protagonista de la Fira, amb l'exposició d'un total de 79 paneres.

Els titelles tornen a omplir de màgia els carrers de la ciutat

ESPECTACLES ▶ El 10 de maig es va inaugurar una nova edició del Festival Internacional de Titelles de Gavà, que amb aquesta ha arribat a la número 33.

Un total de 13 companyies i prop de 30 representacions gratuïtes han estat presenciades el cap de setmana dels dies 10, 11 i 12 de maig per infants, però també per públic de totes les edats al parc de la Torre Lluc i altres vuit escenaris situats a l'aire

lliure, en diversos carrers i places de la ciutat.

Han destacat, entre altres, els espectacles ‘Cucu’, de Bambalina Teatre, ‘Pigs’, de Campi Qui Pugui, ‘Rigoberta’, de Kali Teatre, o ‘Kumulunimbu’, de la companyia Ortiga.

Enguany, a més de les representacions de titelles, la programació ha inclòs una Fira d'Artesans i diversos tallers, com un de construcció de vestits.

Titelles a Gavà. Foto: Turisme BLI.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

“**H**i ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyava fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyava imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incredulitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pugem cobrar més,

Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries. Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat

“

– [Comercial immobiliària]
Hi ha pocs pisos
de lloguer i molta gent
en llista d'espera...

– [Newma]

L'anunci deia que teníeu
un pis de lloguer
de dues habitacions
per 600 euros.

– [Comercial immobiliària]
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

Dues noves electrolineres instal·lades per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) al municipi ja donen servei als vehicles elèctrics. Els nous punts de recàrrega, a les avingudes Josep Tarradellas i Miramar, s'afegeixen als tres punts ja existents.

Can Sellarès: l'Ajuntament mou fitxa tot i el recurs judicial

» S'ha aprovat la licitació de la redacció del projecte d'urbanització
» L'associació Salvem Can Sellarès espera una sentència favorable

URBANISME ▶ “Amb la redacció del projecte d'urbanització s'inicia la fase de gestió urbanística del sector”. L'Ajuntament de Viladecans confirma a *Línia Mar* la licitació, a través de l'empresa pública Viladecans Mediterrània, de la redacció del projecte d'urbanització del sector de Can Sellarès.

La reurbanització de la zona preveu la construcció de 238 pisos que, segons l'Ajuntament, donaran resposta a les necessitats d'habitatge.

PROCÉS JUDICIAL

Tot i la licitació aprovada, cal tenir en compte que el pla continua pendent de resolució judicial, després del recurs presentat per l'associació Salvem Can Sellarès, el juny de 2022.

L'esmentada associació, creada com a plataforma ciutadana el 2020 per tractar d'aturar el projecte, defensa que “no cal

La masia de Can Sellarès i l'equipament esportiu. Foto: Salvem Can Sellarès

destruir la masia ni el seu entorn per construir més pisos, quan ja hi ha milers disponibles o en projecte a Viladecans i Gavà”, diu Camil Bosch, un dels portaveus, que espera una resolució favorable abans de finals d'any.

Malgrat tot, “el projecte de Can Sellarès és vigent i l'Ajuntament té l'obligació d'executar-lo a favor de l'interès general que suposa un nou equipament per a la nostra ciutat”, asseguren a *Línia Mar* des del consistori, que no troba incompatible la redacció del projecte amb “els processos judicials oberts en paral·lel”.

tament té l'obligació d'executar-lo a favor de l'interès general que suposa un nou equipament per a la nostra ciutat”, asseguren a *Línia Mar* des del consistori, que no troba incompatible la redacció del projecte amb “els processos judicials oberts en paral·lel”.

Alumnes al bicibús. Foto: Ajuntament

El bicibús escolar es posa en marxa de manera regular

TRANSPORT ▶ Ha entrat en servei de forma regular el Bicibús, la ruta amb bicicleta per les escoles de la població, que com si es tractés d'un autobús va recollint i deixant els alumnes als respectius centres i llars.

D'aquesta manera, les famílies de les escoles Mediterrània, Martí i Pol i Doctor Trueta són les primeres a fer servir el nou sistema de transport, una iniciativa municipal que va co-

mençar amb proves pilot el maig de 2022 i amb la qual es vol fomentar la mobilitat sostenible a la població. Amb el seu desplegament efectiu, “Viladecans continua avançant cap a la neutralitat en les emissions de partícules contaminants”, segons fonts municipals.

La iniciativa està oberta a totes les famílies dels esmentats centres, que es poden incorporar a través de les AFA.

Aposta per la transformació sostenible de la construcció

TECNOLOGIA ▶ “Contribuir a la transformació de la construcció a partir de la sostenibilitat, la industrialització dels processos vinculats a aquesta, així com la renovació i digitalització del sector”. Aquests són els tres objectius principals del programa de construcció innovadora Building Innovation Program (BIP) Tech, impulsat per l'Ajuntament i organitzat pel Centre Tecnològic de Catalunya.

Es tracta d'un programa formatiu “altament especialitzat i de preacceleració d'empreses”, se-

gons fonts municipals, que afegeixen que “aposta per la transformació de sectors tradicionals de l'economia cap a nous reptes de futur, alineats amb la transició ecològica i la digitalització que promou l'Agenda 2030”.

El programa també ofereix més de 160 hores lectives impartides per professionals experts dels sectors de la construcció, tecnològica i empresarial. La formació, per a un màxim de 12 alumnes, tindrà lloc entre el 30 de maig i el 21 de novembre d'enguany.

Les dones emprenedores s'organitzen en xarxa

Reunió de l'alcalde, Carles Ruiz, amb l'equip directiu. Foto: Ajuntament

EMPRESA ▶ El mes d'abril es va constituir legalment l'associació Women MeetUp de Viladecans, una xarxa local de dones emprenedores formada com a receptora dels programes municipals enfocats a l'empoderament femení: InnovaDona i Women Corporate.

Segons les membres de la nova associació, empresàries i professionals d'empreses locals compromeses amb la igualtat laboral i salarial, l'objectiu principal d'aquesta és “donar visibilitat al talent femení, promoure la

igualtat d'oportunitats i de gènere, i avançar de manera conjunta a través d'una comunitat motivadora, acollidora i inspiradora”, assenyalen.

L'entitat formada ara de manera oficial funciona realment des de l'any passat i en l'actualitat compta amb més de 50 dones associades, entre les quals la presidenta de la Creu Roja de Viladecans, Clàudia Franco. De fet, ja s'han organitzat trobades, formacions i reunions entre les participants, que tenen com a lema “aprendre i compartir”.

Identificar-los
amb **XIP** i **XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

DONES

Periodistes

contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha confirmat la condemna de 23 anys de presó a un home que va matar la seva dona al Prat el 2019, amb 32 punyalades. Set de les ferides van perforar el coll de la víctima.

El Prat, epicentre estatal de les comunitats energètiques

- » La cimera vol fomentar l'estalvi d'energia i les energies renovables
- » Mijoler reivindica els avantatges d'aquests organismes per als veïns

ENERGIA ▶ El Prat va acollir el mes d'abril la primera Cimera de les Comunitats Energètiques de l'Estat, una iniciativa impulsada per la Unió Espanyola Fotovoltaica (UNEF), amb la col·laboració del projecte ComEnerSys. Durant la trobada, es van reunir diversos representants de comunitats energètiques i experts en aquest sector, que tenen la voluntat d'estalviar energia als consumidors i, també, contribuir a la transició ecològica.

LA COMUNITAT MÉS GRAN

Sense anar més lluny, des de l'any passat l'Ajuntament del Prat impulsa una comunitat energètica que agrupa el consistori, empreses i agents socials, amb la voluntat d'esdevenir la més gran d'Espanya.

"Volem fer una comunitat energètica no només per a qui té un habitatge unifamiliar, sinó també per a la classe treballa-

Discurs inaugural de l'alcalde, Lluís Mijoler. Foto: Ajuntament

dora", destacava l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, durant el seu discurs d'inauguració de la cimera, el 26 d'abril. En aquest sentit, Mijoler proposa "casar" els interessos de la gent, la indústria o de la petita empresa. A més, el batlle va posar sobre la taula la necessitat de superar la

regulació actual relativa a les comunitats energètiques.

Els participants van signar el Manifest de la I Cimera de Comunitats Energètiques i Autosuficiència Energètica, una eina per fer la necessària transició energètica "més democràtica i participada".

Promouen l'aprofitament alimentari dels arbres urbans

ALIMENTACIÓ ▶ "Les nostres viles i ciutats estan per menjar-se-les", asseguren des de la Fundació Espigoladors, que ha impulsat un projecte per tractar de trobar noves formes de promoure l'aprofitament alimentari a partir dels fruits que hi ha a l'arbrat urbà.

Segons l'esmentada fundació, que té com a objectiu principal el reaprofitament dels aliments rebutjats per motius diversos, les zones urbanes dis-

posen d'un seguit d'arbres "productors de fruits, flors o altres parts comestibles".

Malgrat que no han estat plantats amb aquesta finalitat sinó amb altres usos, la voluntat d'Espigoladors és "fer valdre la part comestible dels arbres urbans perquè deixin de ser un residu i esdevinguin un recurs".

L'Ajuntament del Prat s'ha sumat a la iniciativa, que consisteix en espigolades urbanes amb la participació del veïnat.

Espigolada al Prat per part de voluntaris de la fundació. Foto: Espigoladors

Tram de la platja del Prat protegit del trànsit de vehicles. Foto: Ajuntament

Tanquen el trànsit a la platja

TRÀNSIT ▶ El 17 de maig es va tancar el passeig de la platja al trànsit de vehicles particulars. Aquesta mesura respon a quatre sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, confirmades en ferm pel Tribunal Suprem, a instàncies de la Direcció General de Costes, que determinen que l'antic vial es consideri legalment platja.

Les sentències prohibeixen, doncs, la circulació i l'estacionament de vehicles privats i no

més hi permeten el trànsit rodat de serveis.

En conseqüència, a partir d'ara la platja del Prat queda dividida en dos trams: el primer, entre el Centre de Vela i la rotonda que donava accés al passeig, és una platja amb equipaments i serveis, com les guinguetes, amb un ús més intensiu.

UN ESPAI NATURAL

El segon tram, més enllà de la rotonda i fins al Remolar, queda

protegit per tal que vagi recuperant, de manera progressiva, el seu aspecte natural.

Davant la regressió que pateix la platja des de fa anys, agreujada per l'emergència climàtica, i per al compliment de les sentències judicials, l'Ajuntament ha pres aquesta mesura, amb la que tracta d'impulsar un nou model de platja "que garanteixi la seva permanència de cara al futur immediat", segons fonts municipals.

Homing
BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
 dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Laboral | Protestes al Parlament dels conductors de busos

Els conductors d'autobusos de Monbús i Julià, que operen a la ciutat i a la resta de la comarca, es van manifestar el dia 8 de maig al Parlament per recuperar els drets laborals d'abans de la subrogació amb Oliveres, produïda el juliol del 2022.

Música per transformar Camps Blancs i fer barri

» Impulsen un projecte per millorar el sentiment de comunitat
» Hi participen mig centenar de veïns, principalment infants i joves

SOCIETAT ▶ La música és un element molt important en el dia a dia de Camps Blancs. Fins al punt que una cercavila de la Festa Major de l'any passat s'ha convertit en un projecte que busca transformar el barri i contribuir a millorar-hi la convivència. Es tracta dels Tallers Musicals, un espai on mig centenar de veïns van cada tarda a fer formació musical. "La música esdevé, d'aquesta manera, en una bona excusa per a relacionar-se, aprendre, divertir-se i participar en un projecte col·lectiu comunitari, amb orgull de barri", comenten fonts municipals al respecte.

La iniciativa té lloc cada tarda al 'pínic', on els veïns participants "donen una mica més de ritme a les seves vides", a través de cinc tallers de trompeta, piano, percussió, guitarra i veu. Sense anar més lluny, van ser els mateixos veïns els qui van de-

Una de les sessions dels tallers musicals. Foto: Ajuntament

manar a l'Ajuntament donar continuïtat a la cercavila musical de la Festa Major de l'any passat, gènesi d'aquest projecte, per tal de continuar aprenent i fent música plegats. Els participants són, principalment, joves i adolescents, que fa mesos que assisteixen a aquests tallers formatius. El consistori és qui co-

ordina el projecte, amb la col·laboració de l'entitat Cultura F, que és qui porta a terme les formacions i hi aporta els docents.

Aquests tallers s'inscriuen en el Pla Integral de Barri 'Camps Blancs Transforma', que impulsa iniciatives per combatre l'exclusió, reduir la vulnerabilitat i potenciar l'orgull de barri.

Foto: ACN

L'Ajuntament usa l'aigua freàtica per netejar el carrer

MARIANAO ▶ El pou del barri de Marianao, fins ara en desús, ha entrat en funcionament recentment. Així ho ha decidit el consistori, que per l'avinentsa de sequera ha decidit fer servir l'aigua freàtica que s'hi conserva per a la neteja dels carrers.

Es tracta d'una mesura adreçada a incentivar l'estalvi de l'aigua potable, per tal de reservar-la únicament per al consum de boca de les persones.

Per altra banda, Sant Boi també està tirant de l'aigua regenerada de l'estació del Prat, també per evitar fer servir aigua potable per a la neteja de l'espai públic. Segons el consistori, actualment la ciutat té capacitat per fer servir 70.000 litres d'aigua regenerada i 25.000 litres d'aigua freàtica al dia. Aquestes xifres suposen un estalvi de 34 milions de litres cada any, el que consumeixen 300 famílies.

Tractorada dels pagesos per una distribució justa de l'aigua

PROTESTA ▶ Uns 25 tractors van sortir el 8 de maig al matí des de Sant Boi fins a la seu del departament d'Acció Climàtica de Barcelona per demanar un repartiment més equitatiu de l'aigua. Es tracta d'agricultors de la Comunitat de Regants del Canal de la Dreta del Baix Llobregat, que consideren que la proposta del Govern de desembassament per als pròxims sis mesos suposaria la "desaparició" de l'agricultura a la comarca.

Aquesta proposta ha estat acordada per l'Agència Catalana

de l'Aigua (ACA) i contempla 4,4 hectòmetres cúbics per a la pagesia, davant dels 6,7 de l'any passat, quan, recorden els regants, les circumstàncies de sequera eren "similars".

Segons el col·lectiu de regants, la proposta de l'ACA és "del tot insuficient" per a la "súper vivència" de l'agricultura al Parc Agrari. Unió de Pagesos, per la seva banda, dona suport a la reivindicació pagesa i recorda que l'agricultura "és un sector essencial que cal preservar i cuidar com l'aigua i la seva gestió".

Renovaran el Tiovivo, espai de memòria de l'Holocaust

Espai del Tiovivo. Foto: Ajuntament

MEMÒRIA ▶ Coincidint amb el Dia d'homenatge als espanyols assassinats als camps de concentració nazis, celebrat el passat 5 de maig, l'Ajuntament ha informat que té entre mans un projecte per recuperar i dignificar el Tiovivo, un conjunt escultòric ubicat a la plaça de Mercè Rodoreda des de fa dues dècades. Amb el temps, l'espai s'ha degradat, i ara el consistori planteja arreglar-lo, en el marc de les obres de renovació d'aquesta plaça. El monument, segons informen des del consistori, es

resignificarà des d'un punt de vista memorialístic i artístic, "com a part significativa del patrimoni artístic santboià".

El Tiovivo està format per 13 peces escultòriques, la majoria de les quals estan a la plataforma central, que inicialment era giratòria. El monument va ser el resultat de la col·laboració de 13 artistes de la ciutat, per encàrrec de l'Ajuntament, que va tirar endavant el projecte per recordar les víctimes dels nazis, en col·laboració amb l'associació de l'Amical Mauthausen.

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

Las luces rojas
también atrapan
a los más pequeños.

Miles de niños y niñas
viven atrapados
en las luces rojas
de la explotación sexual
que sufren sus madres.

**Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014
y ayúdanos a evitar que los más pequeños
sean víctimas de la trata de personas.**

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS
#rompeconlatrata

 **SONRISAS®
DE BOMBAY**

sonrisasdebombay.org

L'equip de Germán Simón va perdre el passat 4 de maig l'últim partit del curs 2023-2024 contra el CB Igualada (58-76), ja sense res en joc. El CB Prat, amb tres victòries en 26 matxs, ha perdut la seva plaça a la Super Copa i la pròxima temporada jugarà a la Copa Catalunya.

La puresa del futbol modest

» El derbi barceloní UE Sant Andreu-CE Europa és l'exponent de la resistència i l'èxit de l'esport proper
 » "L'afició hauria de ser el pal de paller dels clubs", defensa Ramon Armengol, directiu del CE Europa

Toni Delgado
BARCELONA

Amb els cascos a les orelles i la resta de sentits pendents d'un matx de l'Esport Club Granollers és quan Emma Montané se sent plena. "Per a mi narrar els nostres partits a Ràdio Granollers és un privilegi i un plaer, i m'omple molt més que anar a estadis de Primera Divisió", confessa, orgullosa, la cap de premsa del conjunt granollerí, fundat el 1913.

Montané descriu la passió i la puresa del futbol modest, el futbol de sempre, proper i familiar i, alhora, l'amor per una entitat esportiva: "Costa concretar amb paraules com t'estimes un club i un escut, i com pateixes i gaudeixes per i amb ell. Tinc fotos meves al camp del carrer Girona amb tres anys. El pare em va transmetre aquesta passió i l'avi ho va fer amb ell. El somni del futbol base és arribar al primer equip".

La massa social de l'Esport Club Granollers està formada pels socis i sòcies de tota la vida, com els Montané i, sobretot, per les famílies i qui forma part del futbol base. En els partits del sènior masculí es reuneixen entre 300 i 350 espectadors, i en els del femení, que ha nascut aquest any, entre 100 i 120. El club té 102 socis.

ELS HORARIS DE LA FEINA

És fàcil identificar-se amb els jugadors i jugadores de l'Esport Club Granollers: s'entrenen després de complir els horaris de la feina, juguen els caps de setmana i no viuen en una bombolla paral·lela. "Són molt propers amb la premsa i l'afició. El gran regal del futbol modest és poder abraçar els protagonistes, que vagin a celebrar amb tu un gol a la grada i fer-t'hi fotos després del partit. Això a Primera Divisió és impossible", celebra la periodista esportiva, que des que és cap de premsa viu encara amb més intensitat l'amor pel seu club.

El CE Europa-UE Sant Andreu és el clàssic entre barris per excel·lència, i continua fent història, ara a la Segona RFEF, la quarta categoria estatal. El partit de la primera volta, disputat el passat 17 de setembre, és, amb 3.840 espectadors, el segon amb més públic des de la inauguració del Nou Sardenya, el 4 de maig de

La química entre els jugadors i jugadores del CE Europa i la seva afició és absoluta. Foto: Xavi de la Ossa/CE Europa

1995. El matx amb més aficionats (4.032) també és d'aquest curs (primera eliminatòria de la Copa del Rey contra l'Elche CF).

El derbi barceloní de la segona volta, jugat el passat 28 de gener, és l'últim ple en la història del Narcís Sala, amb 6.531 espectadors (només hi havia 32 localitats lliures). Quan no s'havien posat seients a totes les graderies, s'hi havien reunit més de 15.000 persones en el partit definitiu per pujar a Segona Divisió, que es va en-

El clàssic barceloní de la primera volta és el segon partit amb més públic al Nou Sardenya

dur el Barça Atlètic de Luis Enrique (curs 2009-2010) o també el dia que la UE Sant Andreu va pujar a Segona B contra el Mazarrón CF (temporada 2004-2005). La xifra encara va ser superior molts cops abans perquè l'aforament inicial de l'estadi, inaugurat el 1970, era de 18.000 espectadors.

El futbol modest és la resistència, l'univers de la naturalitat i la proximitat. "Els clubs d'elit s'han professionalitzat, han prioritzat convertir-se en grans marques internacionals i la majoria ja no són propietat dels aficionats. L'afició hauria de ser sempre el pal de paller dels clubs i que cada un dels membres d'un equip entengués la idiosincrasia de l'entitat. Estem orgullosos d'ha-

ver mantingut l'essència de l'esport i de competir al màxim nivell amb els equips masculins i femenins", intervén Ramon Armengol, directiu de l'àrea social del CE Europa. D'adolescent, Armengol anava al camp de tant en tant, però va ser d'adult quan es va enamorar del club perquè era una entitat amb la qual s'identificava i que representava la seva manera de veure les coses.

Entre els nous socis del club gracienc hi ha persones "desencantades" amb el futbol modern, altres a qui mai els havia cridat l'atenció el futbol, altres que volen multiplicar o recuperar les seves arrels... Els socis de tota la vida transmeten l'estima pel CE Europa i els seus valors, que van lligats als del barri, que "històricament ha estat i és republicà, catalanista i majoritàriament d'esquerres". El club es va declarar el setembre de 2021 com a entitat "antifeixista, antimasclista i antiracista, i que lluita contra l'homofòbia i l'assetjament escolar".

Els historiadors asseguren que el CE Europa no havia tingut mai tants socis, uns 1.950, des de la inauguració del Nou Sardenya. A principis de la temporada passada n'eren 732 i, fa sis cursos, 392. Més enllà del derbi contra la UE Sant Andreu, la xifra més habitual d'espectadors del primer equip masculí és de 1.500. En certs matxs gairebé són 2.000, i el femení, que competeix a la Primera RFEF (Segona Divisió), sol reunir més de 500 persones i, en certes ocasions, supera les 1.000.

Xifres millors que les d'uns quants equips de la Liga F (Primera Divisió). Armengol té clar que la tendència ascendent de públic va començar la temporada 2013-2014, amb l'aparició d'Eskapulats, la grada popular del club, que "va fer que gent jove del barri tornés a anar al Nou Sardenya".

Gerard Álvarez, portaveu de la UE Sant Andreu, adverteix que qui va un dia al Narcís Sala, hi torna. "L'ambient que s'hi respira és espectacular, i els últims cursos hi ha

"El futbol modest té una funció social i política, i reuneix valors i respecte per un territori", diu Pons

molta canalla animant l'equip amb la samarreta de la UESA. El nostre gran tresor és l'afició i cada cop hi ha més joves a les grades. També ens ha beneficiat l'acord amb la marca Meyba. El club està fent una feina excel·lent", exposa.

La xifra mitjana d'assistència als partits del sènior masculí és de més de 3.300 persones. "Ara estem centrats en el futbol formatiu femení, amb equips en diferents categories, i aquesta temporada no tenim primer equip", matisa Álvarez, per a qui el citat partit d'ascens a Segona B contra el Mazarrón CF va suposar un "abans i un després", i ja no ha deixat mai de seguir el club. Se'n va fer soci, més endavant va formar part de la ràdio de l'en-

titat, i, des del passat juny, és directiu i portaveu de la UESA.

El curs 2009-2010 la UE Sant Andreu tenia uns 1.700 socis i l'octubre de 2020 havia baixat a 670. El 2022 ja n'eren 1.134 i el passat Nadal, en els primers mesos a Segona RFEF, n'eren 3.110, i ara la xifra s'apropa als 3.500.

UN "HOME DE CLUB"

"Categories com la Segona RFEF conformen aquell futbol semi-professional amb què molta gent se sent identificada i que està molt viu. El futbol de proximitat que, és clar, intenta millorar i professionalitzar les seves estructures", intervén Miquel Bonamich, gerent del Cerdanyola FC. Es defineix com un "home de club" i es deixa l'ànima per l'entitat, on va aterrar fa deu anys.

El ZEM Les Fontetes reuneix unes 500 persones per veure els matxs del sènior masculí, que el curs passat en tenia 300 perquè formava part del grup cinquè i era l'únic equip català. El femení, a Preferent i amb entrada lliure, en té menys de 100.

El Cerdanyola FC té uns 300 socis, el doble de quan jugava a la Tercera RFEF, i el seu gran suport és el futbol base. Té un miler de jugadors i jugadores que estan creixent al club. El futbol base i les seves famílies conformen gran part de l'afició "d'una entitat sense ànim de lucre que no té un arrelament històric perquè es va fundar el 2006".

També podem gaudir de la puresa d'aquest univers a 3Cat, amb la sèrie documental *Futbol modest*, que, en paraules del seu director, Albert Pons, no només està adreçada a qui segueix el futbol, sinó a qualsevol públic. "És més aviat un retrat d'històries i de persones en un context de futbol modest. No s'hi veu cap partit. Els testimonis, que ens han obert les portes de casa seva i ens han cuidat molt, ens han explicat els seus vincles amb els clubs. Hem compartit amb ells part de la seva vida familiar i al barri", enraona. El primer capítol està dedicat al derbi entre la UE Sant Andreu i el CE Europa.

"El futbol modest té una funció social i política, i reuneix valors i respecte per un territori, com una associació cultural, per exemple. I aquesta sèrie també descriu una manera de cuidar-nos i respectar-nos com a societat", tanca Pons.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

No t'ho perdís

Foto: The Champions Burger

The Champions Burger

Les millors hamburgueseries d'Europa competeixen entre el 15 i el 26 de maig al The Champions Burger, que se celebra a la Fira de Barcelona. Al recinte, d'accés gratuït, hi ha instal·lats fins a 25 restaurants en les seves respectives *foodtrucks*, on el públic podrà provar totes les hamburgueses i triar la seva preferida. És la segona vegada que la capital catalana acull aquest certamen, que espera acollir més de 220.000 visitants. Es tracta d'un gran esdeveniment gastronòmic que porta gent d'arreu, tenint en compte el fenomen en el qual s'ha convertit aquest plat de la cuina americana.

Famosos

El cantant Joe Jonas (Arizona, els Estats Units, 1989) ha despertat passions aquests últims dies durant la seva visita a Barcelona. Se l'ha vist passejant per Gràcia, visitant la Sagrada Família, banyant-se a la Barceloneta i, en general, gaudint de la cultura catalana i de la ciutat. Es tracta d'un viatge turístic que el germà mitjà dels Jonas Brothers ha fet aprofitant que l'últim cap de setmana de maig actuen al Palau Sant Jordi. L'artista és conegut no només per formar part d'aquesta banda, sinó per haver participat en diverses pel·lícules, entre les quals destaca *Camp Rock*, de la qual va ser protagonista. Joe Jonas, juntament amb els seus germans, són uns ídols de masses, especialment entre els adolescents. Tenen set àlbums, han fet una desena de gires arreu del món i acumulen diversos guardons musicals que reconeixen la seva trajectòria i èxit internacional.

La fitxa

QUI ÉS?

J O E J O N A S

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant dels Jonas Brothers

El grup aixeca passions, sobretot entre els adolescents

QUÈ HA FET?

Ha visitat Barcelona abans del seu concert

Se l'ha vist a diversos espais emblemàtics de la ciutat

A LES XARXES...

L'artista mou masses

Molts fans s'han mobilitzat per aconseguir una foto amb ell

Llibres

Una llum tímida
Àfrica Alonso

La novel·la narra la història d'amor silenciada entre dues mestres d'escola, la Isabel i la Carmen, durant el franquisme. Es tracta d'una història real que ja va inspirar l'obra teatral musical *Una llum tímida*, escrita també per Àfrica Alonso, i que va guanyar diversos guardons. Ara arriba en forma de llibre, també escrit en castellà.

Teatre

El favor
Susanna Garachana

L'obra explica la història d'en Cesc, que vol ser pare. Fa anys que ell i la seva dona ho estan intentant i no se'n surten, així que organitza un sopar per demanar un petit favor als seus millors amics que provocarà discussions i els portarà a qüestionar-se què és la paternitat, la família, la confiança i, sobretot, la seva amistat. Es pot veure al Teatre Goya.

Música

Ben amunt
Eduard Costa

Després de deixar Els Amics de les Arts, Eduard Costa va iniciar el seu camí en solitari el 2022. *Ben amunt* és el seu tercer disc d'estil pop-rock i inclou un recull de set cançons. Totes elles parlen de l'amor, tractat des de diferents punts de vista, des de la primera trobada íntima fins al romanç entre dues persones grans o l'amor propi.

Pelis i sèries

Un sol radiant
Mònica Cambra i Ariadna Fortuny

El film narra la història de la Mila, una nena d'onze anys que s'enfronta als darrers dies de vida abans de la fi del món. Mentre lluita per comprendre la complexitat de la mort, també intenta mantenir unida la seva família celebrant una festa que té lloc l'últim dia de vida a la terra. Es tracta d'una pel·lícula catalana aclamada per la crítica.

ESTILS DE VIDA

L'esport millora la salut respiratòria

Foto: Freepik

PNEUMATOLOGIA

L'activitat física i la massa corporal són clau per al desenvolupament de la funció pulmonar dels infants, però també tenen implicacions crucials per a la salut respiratòria a llarg termini. Per tant, fer esport regularment és una inversió en salut respiratòria per a la resta de la vida. Aquesta és la conclusió d'un estudi liderat per investigadors de l'Institut de Salut Global de Barcelona i publicat a la revista científica *Thorax*.

L'estudi va fer un seguiment a 1.151 infants i adolescents d'entre 4 i 18 anys mitjançant els resultats de proves d'espirometria, una tècnica que avalua la funció respiratòria a través de l'aire exhalat. Els resultats mostren que el creixement accelerat de la funció pulmonar s'associa a nivells més alts d'activitat física en la primera infància, és a dir, entre els quatre i els set anys, i a un índex més gran de massa corporal a l'edat de quatre anys.

Per als investigadors, això és un argument de pes perquè les polítiques públiques incideixin en la necessitat de promoure una dieta saludable i nivells elevats d'activitat física en els infants, especialment en els que pateixen alguna limitació atribuïda a les condicions ambientals o a una al·lèrgia.

Les claus.....

RESPIRACIÓ

L'activitat física regular contribueix a una millora de la funció respiratòria

INFANTS

Els infants que practiquen esport sovint tindran una millor salut respiratòria

LIMITACIONS

Els menors que pateixen al·lèrgies poden millorar gràcies a l'activitat física

POLÍTIQUES

Les polítiques de salut pública han d'incloure la promoció de l'esport infantil

Foto: Freepik

Crua Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

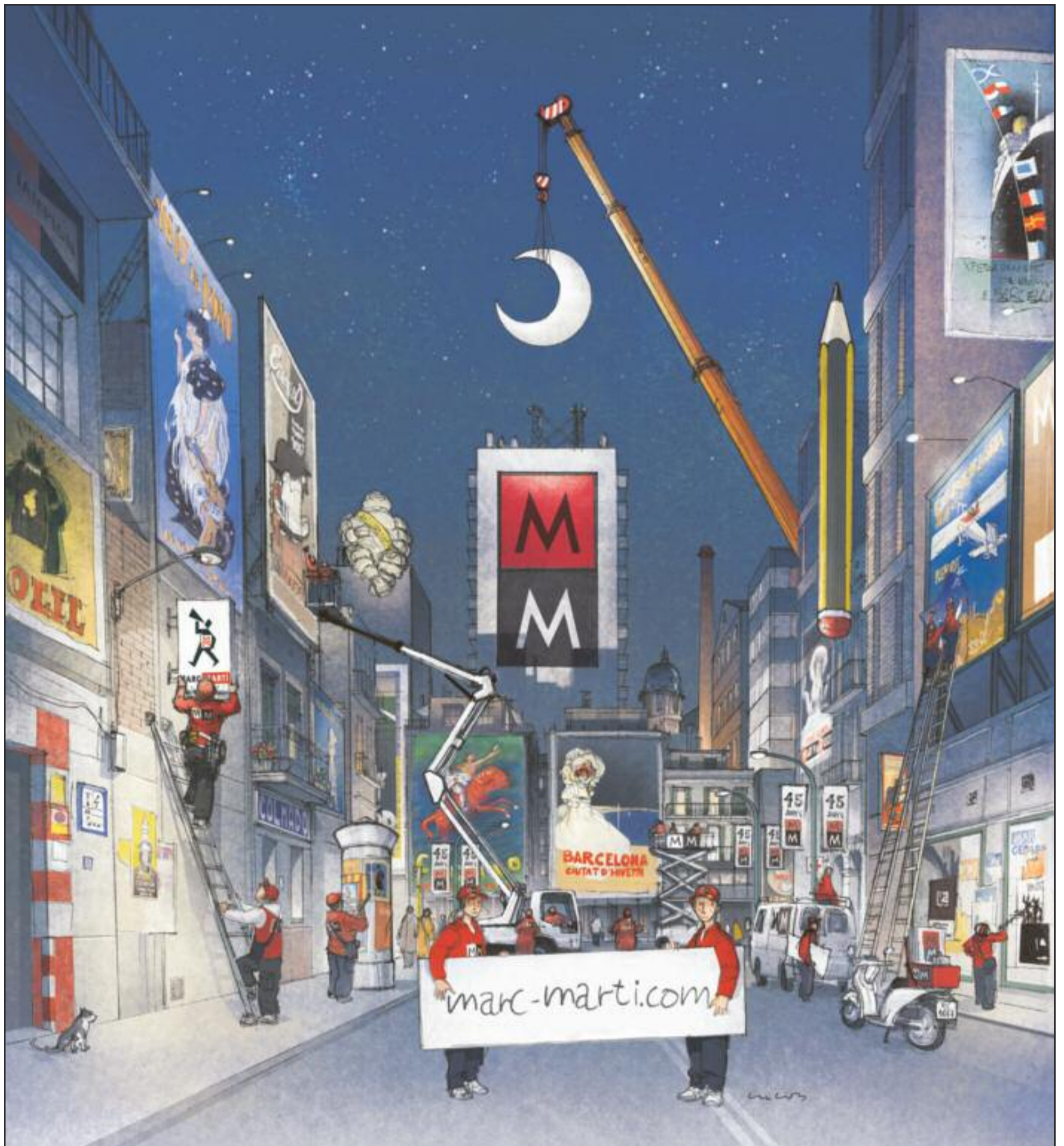
www.cruzroja.es **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€ Manta (individual)
- 33€ Set de cura (14 persones)
- 20€ Tenda de hivern (4 a 6 persones)

* Depèn de l'import de l'aportació. Els donatius són gestionats per l'Institut de Salut Global de Barcelona i l'Institut de Salut Global de Catalunya. Els donatius són gestionats per l'Institut de Salut Global de Catalunya i l'Institut de Salut Global de Barcelona. Els donatius són gestionats per l'Institut de Salut Global de Catalunya i l'Institut de Salut Global de Barcelona.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES